

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Transportudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 20. januar 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Sidsel Kathrine Møller
Sagsnr.: 2013-0037-0063
Dok.: 1014804

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Ændring af bødesatser) (L 58), som Folketingets Transportudvalg har stillet til justitsministeren den 19. december 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Damgaard Larsen (V).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel (Ændring af bødesatser) (L 58) fra Folketingets Transportudvalg:

”Hvordan kan Justitsministeriet og Rigsadvokaten oplyse, "at tilvejebringelse af nærmere oplysninger herom ville forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang i politikredsene af samtlige sager om ulovlig cabotagekørsel" jf. L 58 – svar på spm. 3 og 10, når menigt personale på området oplyser, "at det vil tage ingen tid, maksimalt 15 minutter i hver af de 12 politikredse"?"

Svar:

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende lovforslaget, har Rigsadvokaten oplyst, at tidsforbruget i politikredsene i forbindelse med tilvejebringelse af de ønskede oplysninger har udgjort i alt ca. 8 timer.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der mere generelt har oplyst følgende:

”Politiets sagsstyringssystem POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem. POLSAS er opbygget således, at der journaliseres på en gerningskode, der knytter sig til en lovovertrædelse. POLSAS vil således kunne bruges som et redskab til at oplyse bl.a., hvor mange anmeldelser eller afgørelser der vedrører den pågældende lovovertrædelse, men det vil derimod ikke være muligt at trække data af mere detaljeret karakter. Sådanne oplysninger vil forudsætte en manuel gennemgang af de konkrete sager i politikredsene – enten i form af manuelle opslag af de enkelte sager i POLSAS eller en manuel gennemgang af sagens akter.

Sager om ulovlig cabotagekørsel registreres i POLSAS under én gerningskode, og det er derfor ikke muligt at trække data på specifikke oplysninger omkring den enkelte overtrædelse af cabotage-reglerne. Tilvejebringelse af sådanne oplysninger vil derfor som i det foreliggende tilfælde forudsætte en høring af samtlige politikredse og en manuel søgning i kredsene i journalsystemet eller i nogle tilfælde en manuel gennemgang af de enkelte sager.

Afslutningsvist bemærkes, at Rigsadvokaten årligt modtager en række anmodninger om bidrag til besvarelse af folketingsspørgsmål, hvor der anmodes om statistiske oplysninger. Hvis der er tale om oplysninger, som det ikke umiddelbart er muligt at trække centralt gennem POLSAS, vil Rigsadvokaten normalt oplyse dette i forbindelse med besvarelsen af det pågældende spørgsmål, herunder oplyse at tilvejebringelse af de ønskede oplysninger vil forudsætte en manuel gennemgang i de enkelte kredse af samtlige registrerede sager på det

pågældende område. Hvis der er tale om et større antal sager, kan en sådan gennemgang være ganske ressourcekrævende, og Rigsadvokaten vil derfor som udgangspunkt ikke iværksætte en sådan gennemgang af egen drift.”

Som anført i forbindelse med besvarelsen den 18. december 2013 af samrådsspørgsmål B vedrørende lovforslaget er jeg helt grundlæggende af den opfattelse, at det er vigtigt, at vi fra regeringens side er med til at sikre, at Folketinget har så godt et grundlag at træffe sine beslutninger på som muligt. Anmodninger fra Folketinget om indhentelse af nærmere oplysninger bør efter min opfattelse derfor naturligvis også som udgangspunkt imødekommes.

Det vil imidlertid kunne forekomme, at det er forbundet med et uforholdsmæssigt ressourceforbrug – som eventuelt ikke har været forudset af Folketinget, da anmodningen blev fremsat – at fremskaffe de oplysninger, der anmodes om.

Efter min opfattelse bør den myndighed, som konkret anmodes om at fremskaffe de pågældende oplysninger (i det foreliggende tilfælde Rigsadvokaten), i givet fald ikke blot kritikløst gå i gang med at fremskaffe oplysningerne, men derimod gøre opmærksom på, at arbejdet vil være forbundet med et uforholdsmæssigt ressourceforbrug. Folketinget får herved et grundlag for at vurdere det nærmere behov for de pågældende oplysninger.